

021 – Japonečka

(Pionýrák)

Moderato

1. V Yokohamě v pří-sta-vu, kde noc vlád-ne tmou, loučil se tam

námořník se svou díven-kou. A Japonečce ma-lé slzičky

sté-ka-jí, když je-ho re-ty ru-dé slo-va lás-ky šep-ta - jí.

R. Má Japonečko malá, dřív než zvad-ne sa-kur květ, tvoje lás-ka nesko-

na-lá přivede měk tobě zpět. Ta chvíle odlou-čení rozplyne se

ja-ko dým a potom, děvče mi lé, budu navždy jenom tvým.

2. Byl to onen námořník, co pro ženy žil,
co v každíčkém přístavu z číše lásky pil.
Na Japonečku malou už dávno zapomněl,
že její rety rudé kdysi dávno líbat směl.

R.